

rajzát s ismertetni összes munkáit. 38 éve, hogy Mikó Imre gróf ugyan-ezen cím alatt (1862) egy szép munkát írt nagy szeretettel és kegyelettel, a mely azonban bármily kitünő munka is különben, teljes nem lehetett. Maga kifejezi Mikó szükségét egy Bod Péter életét és irodalmi munkásságát egész egyetemességében felölelő munkának. Ennek megvalósítására törekedett *Simuel* Aladár, midőn az irodalomból, könyv- és levéltárakból összegyűjteni igyekezett minden adatot s azt e szép munkába foglalta egybe. Az első rész Bod Péter születését, tanulmányait, lelkészkedését Homoród-Hévízen, az istenes Bethlen Kata falujában, majd Magyar-Igenen, s Bod Péter családi életét és halálát beszéli el. A második részben műveit ismerteti és méltányolja szakok szerint és pedig a) írásmagyarázatiak, b) egyháztörténelmiek, c) egyházjogiak, d) halotti beszédek csoportjába osztva. Külön fejezetben tárgyalja magyar irodalomtörténeti műveit, didaktikai művét, a szótár irodalmi; azután kézírati műveit: kész munkáit s adatgyűjteményes munkáit; végül elveszett műveit. Az irodalomtörténészek feladata lesz érdeme szerint méltányolni a Sámuel Aladár művét; annyit az első átlapozás után is constatálhatunk, hogy a munka széleskörű kutatás és beható tanulmány gyümölcse s hogy nagy szolgálatot tett irodalomtörténetünknek.

Pór Antal, az Anjou-kor nagyérdemű történetírója, megírta „Boleszló herczeg esztergomi érsek“ életét (1321—1328), mely eredetileg az „Esztergom-vidéki Rég. és Tört. Társulat“ évkönyvében s azután különnyomatban jelent meg. A munka, mint Pór Antal minden műve, alapos kútfő tanulmányok eredménye s nemcsak egyháztörténelem, de egyúttal műveltség-történelem is. Boleszló toszti herczeg volt s I. Károly király sógora, első feleségének (Mária, Kázmér tesseni herczeg leánya) fivére volt.

„**Csiky Gergely** pályája a Proletárokig“ cz. irodalomtörténeti tanulmány jelent meg Janovics Jenő tollából, doctori értekezésül (Kolozsvárt 1900. 243 l.), a mely Csiky életének és írói pályájának első részét öleli fel s írja meg mélyreható, széleskörű tanulmány, a színpad gyakorlati ismerete alapján s az író iránt meleg lelkesedéssel.

Maros-Vásárhely a szabadságharcz alatt. Ezzel a címmel jelent meg ifj. *Biás István*nak egy füzetben Marosvásárhely 1848/49.-i történetével foglalkozó tanulmánya. Az unió kihirdetésétől tárgyalja a szabadságharcznak Marosvásárhely történetével kapcsolatos mozzanatait, s elbeszélését 1849. okt. 5-ig viszi, mikor Heydte szózatot intézett a székelységhez „a béke és nyugalom érdekében“. A kis munka túlyomó részben a városi levéltár anyagának feldolgozása. Ez egyrészt előnye, mert minden levéltári adata új, de másfelől alig idéz egyeket a levéltár hivatalos aktáin kívül. A felhasznált anyagot azonban a szerző ügyesen osztja be; bár tagadhatatlan, hogy egyes helyeken tulságosan előtérbe helyezi az időrendi tárgyalást. Az egészről általában mégis csak méltánylással szólhatunk, mert első kísérlet a város szabadságharczi